

Alkotmánybíróság

Az első fokon eljáró Zalaegerszegi Járásbíróság útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27. § alapján az alábbi

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 1 2 9 5 - 0 / 2020	
Érkezett: 2020 JÚL 27.	
Példány: 2	Kezelőiroda:
Melléklet: db	

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg

- a Zalaegerszegi Járásbíróság 30.Szk.1316/2019/10. számú végzésének
- a Zalaegerszegi Járásbíróság 5.Szpi.5281/2019/2. számú végzésének
- a Zalaegerszegi Törvényszék Szpif.2/2020/3. számú végzésének

alaptörvény-ellenességét és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) *A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése*

[REDACTED]-án [REDACTED] órakor a [REDACTED] utcában úgy közlekedtem az [REDACTED] frsz.-ú, [REDACTED] típusú személygépkocsival, hogy a bal kezemben tartottam a lemerült állapotban lévő mobiltelefonomat, amikor rendőrök igazoltattak, majd a mobiltelefon kézben tartása miatt feljelentettek, mivel állításuk szerint a kézben tartás is használatnak minősül.

A [REDACTED] Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatósága figyelmeztetést és 3 büntetőpontot szabott ki az 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (KRESZ) 3. §. (2) bekezdésbe ütköző szabálysértés elkövetése miatt, mely kimondja, hogy a gépkocsi vezetője menet közben kézben tartott mobil rádiótelefont nem használhat. A Szabálysértési Hatóság szerint a szabálysértés elkövetésének nem feltétele, hogy a vezető telefonáljon, mivel már a kézben tartott telefon használatával megvalósul a szabálysértés.

A Szabálysértési Hatóság 20801/144-6/2019.szabs. számú határozata ellen kifogás jogorvoslattal éltem, de a határozatot a Zalaegerszegi Járásbíróság 30.Szk.1316/2019/10. számú végzésével hatályában fenntartott arra alapozva, hogy a kézben tartás is használatnak minősül, mivel ha (jelen ügyben a konkrét esetemben) a kezemben tartom vezetés közben a lemerült mobiltelefonomat, akkor fennáll a használat lehetősége, mely miatt az így is használatnak minősül.

A Zalaegerszegi Járásbíróságon perújítási eljárás kezdeményeztem, de azt a Járásbíróság 5.Szpi.5281/2019/2. számú végzésével elutasította.

Az elutasító végzés ellen fellebbezést nyújtottam be, melyet a Zalaegerszegi Törvényszék, mint másodfokú bíróság Szpif.2/2020/3. számú végzésével szintén elutasított.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Zalaegerszegi Törvényszék végzése a kézbesítés napján jogerőre emelkedett. Ellene további fellebbezésnek helye nincs, melyet a végzés is tartalmaz, ezáltal a rendes jogorvoslati lehetőségek kimerültek.

A Kúria előtt nincs folyamatban felülvizsgálati kérelem ügyemben.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Zalaegerszegi Törvényszék végzésének kézbesítése postai úton részemre a 2020. május 15. napján történt, melyről ezen a napon szereztem tudomást.

Az alkotmányjogi panaszra rendelkezése álló határidő 60 nap, mely 2020. május 16. napján kezdődik és 2020. július 14.-én jár le.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A Zalaegerszegi Járásbíróság és a Zalaegerszegi Törvényszék végzése saját magamat, mint eljárás alá vont személyt érintenek.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A bírói döntések több szempontból is az Alaptörvénybe ütközően okoztak jogsérelmet, nem valósult meg a tisztességes eljáráshoz való jogom, a részrehajlás nélküli ügyintézés és az eljárás ésszerű határidőn belül történő befejezésének követelménye.

Tisztességtelenek a bírói döntések, mivel

- fikción, feltételezéseken alapulnak
- tárgyi bizonyítékokat nem vesznek figyelembe
- jogkérdésben foglaltak állást
- a Kúria egy korábbi ügyben hozott, de azzal megegyező tartalommal rendelkező határozatát nem vették figyelembe
- jogszabályban megnevezett fogalmat a valós köznapi jelentésétől eltérően értelmeznék

Részrehajlóak a bírói döntések, mivel

- nem került meghallgatásra az egyik intézkedő rendőr

Nem ésszerű határidőn belül folyt az eljárás, mivel

- az iratok Járásbíróságra érkezése és az első eljárási cselekmény (idézés) között 4 hónap telt el az egyáltalán nem bonyolult ügyemben
- a két tárgyalás közötti idő meghaladta a jogszabályban megengedett időtartamot

A Zalaegerszegi Járásbíróság és a Zalaegerszegi Törvényszék a döntések meghozatalakor nem vette figyelembe a Kúria Kfv. 37.034/2012/4. számú Közigazgatási ügyben hozott határozatát, melyre a Kúria 2/2017. (IX. 13.) PK vélemény elég egyértelmű iránymutatást ad, mely miatt a Járásbíróság és a Törvényszék is létrehozta és fenntartotta a jogbizonytalanságot.

A bírósági eljárások során a másik rendőr meghallgatásának elmaradása jogsértést okozott, mely kihatott az ügyem érdemére, holott ennek biztosítása garanciális jellegű minimumkövetelmény lett volna a bírósági eljárások tisztességes voltaához.

Ezeket részletesen a 2. sz. pont érdemi indokolás részében fejtem ki.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

- a) *Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése*
és
b) *A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása*

Ezen a) és b) pontokban megnevezett kívánalmakat egybe foglaltam a könnyebb érthetőség, átláthatóság és összefüggésük miatt, így kerülve az ismétléseket.

I.

A Járásbíróság a Szabálysértési Hatóság határozatát hatályában fenntartotta. Az indokolás szerint egyértelműen bizonyítottam a híváslistákkal, hogy nem telefonáltam vezetés közben, de a Járásbíróság szerint a mobiltelefon vezetés közbeni kézben tartása is használatnak minősül. Az 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet 3. §. (2) bekezdésbe (továbbiakban: KRESZ) viszont ilyen előírást nem tartalmaz: „a gépkocsi vezetője menet közben kézben tartott mobil rádiótelefont nem használhat.”

A Járásbíróság hipotetikusán arra a következtetésre jutott, hogyha a kezemben tartom a mobiltelefont, akkor megvan a lehetőségem arra, hogy ránézzek vagy használjam és ezt kész tényként kezeli, melynek megtörténte nincs bizonyíték. Erre alapozza döntését úgy, hogy a mobiltelefonom még le is volt merülve annyira, hogy még bekapcsolni sem tudtam, de ezt is kétségbe vonja bizonyíték nélkül.

A Járásbíróság szerint a lemerült állapotban lévő mobiltelefont be lehet kapcsolni, továbbá szintén bizonyíték nélkül feltételezi, hogy az csak kikapcsolt állapotban volt. Álláspontom szerint ez fikció, egy jövőbeni, meg nem történt eseményre jogszerűen nem lehet szankciót alapozni.

Ez alaptalan, tisztességtelen következtetést irányomba és így az eljárás és a döntés sem tisztességes. Teljesen szubjektív, fiktív feltételezéseken alapul, nélkülözi az objektivitást és a minden kétséget kizáróan bizonyítottságot.

A Járásbíróság a végzésében kifejti, hogy a kezemben tartott telefon esetén megvolt a lehetőségem arra ránézni. Ezt sem tényként állapítja meg, hanem csak feltételezi. Ha egyszer le volt merülve a telefonom, akkor mit nézegessek rajta, ráadásul a bal markomban volt a fejemet oldalról támaszta. Így nem lehet a telefont nézegetni. Megjegyzem, hogy a kocsimban van bluetooth kihangosító, de erről egyik tárgyalás során sem kaptam kérdést, hogy egyáltalán használok-e ilyet.

A Járásbíróság megállapítja, hogy a kézben tartott mobiltelefon zavarja a kormányzást. Több mint 33 éve vezetek napi szinten, Én ilyet soha nem tapasztaltam, általában 99%-ban egy kézzel fogom a kormányt, ezt semmi nem tilja.

A Járásbíróság megállapításait a Törvényszék helyesnek ítélte meg és a végzést hatályában fenntartotta.

II.

A Járásbíróság és a Törvényszék sem vette figyelembe a Kúria Kfv. 37.034/2012/4. számú Közigazgatási ügyben hozott határozatát, mely egy közigazgatási ügyben született, de az attól még egyértelműen egy adott jogszabály (KRESZ vonatkozó pontjának) jogalkalmazói értelmezése.

Mivel ez nem az adott ügýtípusra vonatkozik, hanem a konkrét jogszabályra, ezáltal annak megegyező értelmezése alkalmazható a szabálysértési és a bírósági eljárások során, mivel problémás jogalkalmazási kérdést dönt el.

A Kúria 2/2017. (IX. 13.) PK vélemény alapján a Kúria Kfv. 37.034/2012/4. számú Közigazgatási ügyben hozott határozatát egy bírósági eljárás során – mivel jogalkalmazási kérdést dönt el – az eljáró bíróságnak a jogbiztonság érdekében **szükséges és indokolt** figyelembe vennie.

Ezt a Járásbíróság és a Törvényszék teljes mértékben figyelmen kívül hagyta, ezzel további jogbizonytalanságot okozva, de legfőképpen megsértve a Kúriának az igazságszolgáltatásban betöltött szerepét.

A Kúria jogegységi funkciójának különösen nagy hangsúlyt ad Magyarország Alaptörvényének (a továbbiakban: Alaptörvény) 25. cikk (2) bekezdése, amely szerint a Kúria biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét.

A joggyakorlat (jogalkalmazás) egysége azt jelenti: a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni.

Magyarország Alaptörvénye
A bíróság
25. cikk

(2) A rendes bíróságok döntenek büntetőügyben, magánjogi jogvitában és törvényben meghatározott egyéb ügyben. A rendes bírósági szervezet legfőbb szerve a Kúria, amely biztosítja a rendes bíróságok jogalkalmazásának egységét, a rendes bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.

A Járásbíróság és a Törvényszék végzése ezek alapján teljesen ellentétben áll az Alaptörvénnyel.

Álláspontom szerint amennyiben ügyemben nem alkalmazható a Kúria Kfv. 37.034/2012/4. számú határozatában részletezett jogalkalmazás (a mobiltelefon csak kézben tartása bármely funkciójának használata nélkül nem használat), akkor a Kúriának le kell folytatnia a jogegységi eljárást a jogbiztonság érdekében, mivel a Törvényszék végzése ellentétes a Kúria említett határozatával.

Ezt azonban esetemben a Törvényszéknek kezdeményeznie kellett volna.

III.

A jogszabályok – az Alaptörvény végrehajtására – azt írják elő, hogy a jogszabályok szövegét egyértelműen értelmezhetően, ellentmondásmentesen kell megfogalmazni, ha a köznyelvtől eltér egy adott kifejezés jelentése, akkor azt az értelmező rendelkezésben kell értelmezni.

A KRESZ világosan, egyértelműen és ellentmondásmentesen fogalmaz, kézben tartott mobiltelefont vezetés közben használni nem lehet. A kézben tartás és a használat két külön fogalom, mely nem mosható egybe, a pusztán kézben tartást a KRESZ nem tiltja.

Ha a „kézben tartás” és/vagy a „használat” szavaknak lenne több értelmezhetősége, akkor azoknak kellene legyen értelmezése, de ilyen nincs a KRESZ-ben, tehát a kézben tartás nem azonos a használattal, azt nem lehet annak értelmezni.

Az alábbi jogszabályok alapján a „kézben tartás” és a „használat” kifejezéseket pedig a köznapiság jelentésüktől alapvetően különböző tartalommal nem lehet értelmezni, ezt a jogszabály tiltja. A köznapiság kifejezés pedig azt jelenti a „használat” vonatkozásában, hogy az adott eszközzel, jelen esetben a mobiltelefonnal valamit tenni kell, valamilyen funkcióját működtetni kell, enélkül az nem használat, melyet a Kúria Határozata végképp egyértelművé tett.

2010. évi CXXX. törvény a jogalkotásról

Az Országgyűlés az Alaptörvény T) cikkében foglaltak végrehajtására, a következő törvényt alkotja:

Általános rendelkezések

1. § (1) E törvény hatálya

a) a jogszabályokra, terjed ki.

A jogalkotás alapvető követelményei

2. § (1) A jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie.

61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet a jogszabályszerkesztésről

1. § (1) Ez a rendelet az Alaptörvényben meghatározott különleges jogrendben alkotható jogszabály kivételével a jogszabály tervezetének a megszerkesztésére és a megszövegezésére vonatkozó követelményeket határozza meg.

A jogszabály tervezetének a megszövegezésére vonatkozó általános követelmények

2. § A jogszabály tervezetét a magyar nyelv szabályainak megfelelően, világosan, közérthetően és ellentmondásmentesen kell megszövegezni.

28. Értelmező rendelkezések

67. § (1) Ha a jogszabály alkalmazásához egyes fogalmak bővebb kifejtése, magyarázata szükséges, az ilyen fogalmakat a jogszabály tervezetében értelmezni kell.

(2) Értelmező rendelkezést kell alkalmazni a jogszabály tervezetében, ha a fogalom jelentése az adott jogszabály alkalmazásában eltér a köznyelvi jelentésétől, a más jogszabályban meghatározott jelentésétől, és a fogalom jelentése a jogszabály tervezetének egyéb rendelkezései alapján nem egyértelmű.

(4) A magától értetődő jelentésű fogalmak nem értelmezhetőek értelmező rendelkezésben.

(5) Szakkifejezések kivételével a fogalmat a köznapi jelentésétől alapvetően különböző tartalommal nem lehet értelmezni.

70. § (3) Értelmező rendelkezés nem rendelkezhet úgy, hogy valamely fogalmat - annak tényleges jelentéstartalmától függetlenül - valamely más fogalomként kell értelmezni.

Fentiek alapján a Járásbíróság és a Törvényszék is tévesen értelmezte az 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (KRESZ) 3. §. (2) bekezdésében megnevezett „használat” köznapi jelentését, mely nem felel meg a tisztességes eljárás követelményének.

Ha viszont a Járásbíróság és a Törvényszék félreértelmezését helyesnek és megalapozottnak tételezem fel, akkor viszont az 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (KRESZ) 3. §. (2) bekezdés rendelkezése ellentétes az Alaptörvény T) cikkével.

Magyarország Alaptörvénye

T) cikk

(1) Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg.

(3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

Fentiek összefüggése miatt kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 28. §. (1) bek. alapján a bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban vizsgálja felül az 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (KRESZ) 3. §. (2) bekezdése Alaptörvénnyel való összhangját, melynek során mindkét kérdésben szíveskedjen állást foglalni.

Álláspontom szerint a „kézben tartás” és a „használat” fogalom nem ugyanazt jelenti.

Magyarország Alaptörvénye

Az Alkotmánybíróság

24. cikk

(2) Az Alkotmánybíróság

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját;

(3) Az Alkotmánybíróság

b) a (2) bekezdés d) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést;

2011. évi CLI. törvény az Alkotmánybíróságról

9. Az alkotmányjogi panasz

27. § Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

28. § (1) Az Alkotmánybíróság a 27. §-ban meghatározott bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban a 26. § szerinti, jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is lefolytathatja.

(2) Az Alkotmánybíróság a 26. § alapján indítványozott eljárásban a bírói döntés alkotmányosságát is vizsgálhatja.

Kettő köznapi példa a Járásbíróság és a Törvényszék téves értelmezésében:

- megyek az utcán, fogom és viszem a kezemben a kikapcsolt állapotban lévő laptop-ot, a Járásbíróság és a Törvényszék szerint ez használat
- a rendőr a kezében fegyverét csak fogja, tartja, úgy megy be egy helyre, a Járásbíróság és a Törvényszék értelmezése szerint ez is használat, ami így fegyverhasználatnak minősül.

Megjegyzésem ezzel kapcsolatban: a fegyverhasználatra vonatkozó rendőrségi jogszabály szerint a fegyver kézben tartása szintén nem minősül használatnak, mely miatt a Járásbíróság és a Törvényszék is esetemben egyértelműen tévesen értelmezte a használat fogalmát. Nem szorosan kapcsolódik az Én esetemhez, de például a rendőr által szolgálati fegyverével leadott figyelmeztető lövés sem minősül fegyverhasználatnak, mivel annak nem az a célja, hogy a levegőbe lövöldözzenek vele, hanem valamely fenyegetés, támadás, stb. elhárítására szolgál, így csak a szándékosan, személyre leadott lövés minősül fegyverhasználatnak.

Ugyanígy esetemben is csak akkor valósul meg a mobiltelefon használata vezetés során kézben tartás közben, ha annak valamely funkcióját egyenes szándékkal, rendeltetésszerűen használom, azt üzemeltetem, de az Én esetemben ilyen nem történt, sem a kísérlet, de még a szándék szintjén sem. Nem is történhetett volna, mivel a mobiltelefonom akkor teljesen le volt merülve, bekapcsolni sem lehetett, így gyakorlatilag egy teljesen alkalmatlan eszköz is volt a használat szempontjából.

Az ilyen jogalap és minden bizonyíték nélküli feltételezés sérti a tisztességes eljáráshoz való jogomat, ez egyáltalán nem nevezhető annak, végképp nem tárgyilagosságnak és részrehajlás mentesnek.

Nem valósult meg az objektívitas és az a bármely hatósági eljárás egyik legfontosabb követelménye, mely szerint csak azon elkövetett cselekményt lehet szankcionálni, mely minden kétséget kizáróan bizonyított.

Esetemben a bizonyítást meg sem próbálták, sem a perújítás során, sem pedig a fellebbezés során.

IV.

A jogalkotó nem véletlenül csak a telefon vezetés közbeni használatát rendeli szankcionálni, önmagában a kézben tartását nem, mivel az nem veszélyes a társadalomra. Ha az lenne, akkor a KRESZ-ben úgy szerepelne, hogy kézben tartani sem lehet, de nem így van benne.

Azt pedig a Kúria egyértelművé tette, hogy a csak kézben tartás nem használat.

2012. évi II. törvény

a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről

1. A szabálysértés fogalma, a szabálysértést meghatározó jogszabályok

1. § (1) Szabálysértés az az e törvény által büntetni rendelt tevékenység vagy mulasztás, amely veszélyes a társadalomra.

V.

A Járásbíróság az időmúlásra hivatkozik, de nem szerepel annak oka a végzésben, hogy az iratoknak a Járásbíróságra érkezésétől számított 4 hónapig semmi nem történt. A Szabálysértési Hatóságtól az iratok 2019. március utolsó hetében (a napot pontosan nem tudom) érkeztek meg a Járásbírósághoz. A Járásbíróság az első tárgyalást 2019. szeptember 5. napjára tűzte ki, melyről az idézést a bíróság 2019. július utolsó hetében (a napra pontosan nem emlékszem) küldte ki számomra.

Az iratok Járásbíróságra érkezése és a tárgyalás kitűzése között eltelt 4 hónap, 120 nap, bármely érdemi intézkedés nélkül az egyáltalán nem bonyolult ügyemben.

2012. évi II. törvény
a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről

89. Intézkedések a kifogás alapján

108. § (1) A bíróság a 106. § (2) bekezdése szerint megküldött kifogás beérkezését követően öt napon belül megvizsgálja, hogy helye van-e

- a) az ügy áttételének,
- b) az eljárás felfüggesztésének,
- c) az eljárás megszüntetésének,

és a szükséges intézkedéseket haladéktalanul megteszi.

91. A kifogás elintézése tárgyaláson

110. § (1) A bíróság tárgyalást tart, ha a kifogásban a jogosult kifejezetten kérte az ügy tárgyaláson történő elbírálását, vagy ha a bíróság tárgyalás tartását szükségesnek tartja.

Logikusan következik, hogy az első tárgyalást 5 napon belül ki kellett volna tűzni.

A Járásbíróság a törvény szerint rendelkezésére álló öt napos határidőt jelentősen, 115 nappal túllépte első intézkedésének megkezdésével (idézés), mely önmagában is jogsértő és sérti a jogszabályon alapuló, jogszerű és tisztességes eljáráshoz való, az Alaptörvény XXIV. cikkében is deklarált jogomat.

Magyarország Alaptörvénye

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.

VI.

A 2019. szeptember 5. napján megtartott tárgyaláson a bírósági titkár úgy rendelkezett, hogy a tárgyalást 2019. október 10. napjára elnapolja. A jogszabály szerint ezt legfeljebb 15 nappal tehetné meg, ehelyett a két tárgyalási nap között 35 nap telt el. Ha úgy értelmezem, hogy a tárgyalás megtartásának akadály volt (a másik rendőr meg nem jelenése), akkor is csak 30 nappal lehetett volna a második tárgyalást elhalasztani, melyet ebben az esetben is túllépett a Járásbíróság.

92. A szabálysértési tárgyalás szabályai

114. § (1) A bíróság az ügyet lehetőleg egy tárgyalási napon befejezi.

(2) Ha az ügy terjedelme, a bizonyítás kiegészítése miatt, vagy egyéb fontos okból szükséges, a bíróság a tárgyalást legfeljebb tizenöt nappal elnapolhatja.

Az elnapolt tárgyalást a tárgyalás korábbi részéről felvett jegyzőkönyv lényegének ismertetésével kell kezdeni, feltéve, hogy az eljárás alá vont személy vagy a képviselője ezt szükségesnek tartja.

(3) Ha a tárgyalás megtartásának akadályja van, a bíró a tárgyalást legfeljebb harminc napra elhalasztja, a tárgyalás új hatánapját nyomban kitűzi.

Álláspontom szerint ezen jogsértésekkel a Járásbíróság megsértette az Alaptörvény XXIV. cikkében foglaltakat.

VII.

A Járásbíróság szükségesnek ítélte a 2 rendőr meghallgatását, de a másik rendőr a 2. ik tárgyaláson sem jelent meg, mikor a bírósági titkár váratlanul úgy döntött, hogy eltekint a meghallgatásától. Érthetetlen, hogy akkor miért volt fontos a meghallgatása, mely miatt újabb tárgyalási napot kellett tartani, majd hirtelen nem lett az.

Az első rendőr nem tudott választ adni az első tárgyaláson arra, hogy a mobiltelefon használat nélküli kézben tartása vezetés közben miért használat.

A másik rendőr meghallgatása számomra érthetetlen és ismeretlen ok miatt nem történt meg, feltételezhető az is, hogy Ő úgy nyilatkozik, hogy szerinte a kézben tartás nem használat, mely a javamra lehetett volna értékelhető.

Amikor a 2019. szeptember 5. napján tartott első tárgyaláson a másik rendőr nem jelent meg, a bírósági titkár kísérletet tett telefonon a megkeresésére, mivel az első rendőr úgy nyilatkozott, hogy azon a napon a másik rendőr szolgálatban van.

Ez nem sikerült, a rendőrségen 1,5 óra alatt nem találták meg Zalaegerszeg város területén a szolgálatban lévő másik rendőrt, mely miatt Én 1,5 órát váraкоztam a Járásbíróságon. Ezután a bírósági titkár a másik rendőr meghallgatása érdekében tárgyalás tűzött ki 2019. október 10. napjára.

A másik rendőr ekkor sem jelent meg a tárgyaláson, a bírósági titkár közölte, hogy a parancsnoka szerint szolgálati feladatai miatt nem ér rá, mely miatt a bírósági titkár azonnal eltekintett a további meghallgatásától, pedig a második tárgyalásra épp Ő miatta került sor.

A Járásbíróság nem volt következetes és határozott, hagyta magát félrevezetni.

Elég nonszensz és átlátszó, hogy a parancsnokán keresztül 1 hónappal a tárgyalás előtt megidézett rendőrnek nem tudják úgy alakítani (két alkalommal sem) a szolgálati beosztását, hogy 15 perce meg tudjon jelenni a bíróságon.

A rendőr, aki bár hivatalos személy intézkedése során, de ezen eljárásban „csak” egy tanú, ugyanolyan megjelenési kötelezettsége van, mint nekem, köteles lett volna megjelenni. Én ezt jogszerűen és szankció nélkül nem tehetem meg, de a rendőr a Járásbíróság asszisztálásával ezek szerint igen.

A perújítási kérelemem elbírálása során a Zalaegerszegi Járásbíróság 5.Szpi.5281/2019/2. számú végzése megállapítja, hogy a rendőrfőnök meghallgatásának elmaradása és a rendőrfőnök meg nem tett nyilatkozata nem befolyásolta a Járásbíróság döntését.

Ez ellentmondás a 2 végzés között. Érthetetlen, hogy akkor miért volt annyira fontos a másik rendőr meghallgatása, mely miatt újabb tárgyalási napot kellett tartani, majd hirtelen nem lett az.

Erre a Törvényszék sem adott érdemi választ a fellebbezési eljárás során.

2011. évi CLXI. törvény
a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról

7. § A bíróság előtt mindenki egyenlő.

A hatósági eljárás ügyfeleinek tisztességes eljáráshoz való joga értelmében alapvető követelmény valamennyi bíróság felé is, hogy eljárása során megtartsa és másokkal is megtartassa a jogszabályi rendelkezéseket.

Ügyemben ez nem történt meg, a másik rendőr meghallgatását a Járásbíróság elmulasztotta, az intézkedő rendőrrel szemben a megjelenési kötelezettségét nem tartatta be, annak nem szerzett érvényt. Ezen mulasztást a Törvényszék sem orvosolta, azt jogszerűnek és természetesnek ítélte meg ellentétesen az Alkotmánybíróság egy korábbi határozatával, melyben kiemelte, hogy „a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog az eljárás egészének minőségére vonatkozik.”

Az Alkotmánybírósági joggyakorlat erőteljes értelmezést biztosít a tisztességes hatósági eljáráshoz való jognak. Ha az eljárás bármely, az ügy szempontjából lényeges aspektusát nem tisztességesen, nem az ügyféli jogok tiszteletben tartásával intézik, az alkotmányellenes. Esetemben ezt a mulasztást (intézkedő rendőr tanúkénti meghallgatása) sem a perújítási, sem pedig a fellebbezési eljárásban nem orvosolták.

Az Alkotmánybíróság egy korábbi határozatában kiemelte, hogy „a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog az eljárás egészének minőségére vonatkozik.”

Az Alkotmánybíróság úgy határozta meg a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog lényegét, hogy az: „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás 'méltánytalan' vagy 'igazságtalan', avagy 'nem tisztességes'.”

A tisztességes hatósági eljáráshoz való jog kiterjed a részrehajlás nélküli, tisztességes, ésszerű határidőn belüli ügyintézésre, a hatósági aktusok törvényben meghatározott indokolására. A hatóság nem mechanikus jogalkalmazásra hivatott, hanem mindenkor köteles az ügyfelek jogainak tiszteletben tartására, és arra, hogy az eljárás egésze tisztességes maradjon.

A jogsértés (a másik rendőr meghallgatásának elmaradása) kihatott az ügyem érdemére, holott ennek biztosítása garanciális jellegű minimumkövetelmény lett volna a bírósági eljárás tisztességes voltához.

A tisztességes eljáráshoz való jog alapján az egyes eljárási garanciák olyan értéket jelentenek, amelyek megszegése vagy be nem tartása kihat az ügy érdemére, az ügy kimenetelétől függetlenül.

Pusztán az a lehetőség, hogy perújítási kérelemmel és alkotmányjogi panasszal élhetek a sérelmezett határozat ellen, önmagában nem teszi jogszerűvé vagy tisztességesé a bírósági eljárást. A bírósági eljárásokban (perújítás, fellebbezés) ugyan korrigálható (lett volna) az alap eljárás hibája, azonban van olyan jogsértés, ami fogalmilag orvosolhatatlan a perújítási és fellebbezési eljárásban. Ilyen például a bizonyítással kapcsolatos (a másik rendőr meghallgatásának elmaradása) jogsértés korrigálása a perújítási és fellebbezési eljárás során később is, hiszen utólag is van lehetőség arra, hogy a tanút meghallgassa a bíróság, Én pedig ezáltal megismerjem a bizonyítékokat.

Azonban a bizonyítással kapcsolatos ügyféli jogosítványaim – így a bizonyítás, a bizonyíték kapcsán az észrevételezési és indítványozási jog – sérelme nem orvosolható a perújítási és a fellebbezési eljárásban, mivel ezek teljesítését nem lehet utóbb úgy pótolni, hogy ezáltal olyan helyzetbe kerüljek, mintha az alap bírósági eljárás cselekményei során tudtam volna gyakorolni e jogaimat.

Ezen bizonyítási eszköztől való elzárásom alkalmas a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmének megállapításához, mivel az adott bizonyítási eszköz (tanúmeghallgatás) az egyik legfontosabb lehetett volna az eljárásban a bizonyításra.

Nem értem, hogy a Járásbíróság miért nem intézkedett a megidézett rendőr azonnali elővezetéséről vagy egy újabb tárgyalási nap kitűzéséről, melyre a másik rendőrt elővezetteti. Ez egy igazságszolgáltatási eljárásban a közhatalmat gyakorló és alkalmazó hatóságtól számomra elfogadhatatlan és megengedhetetlen.

Úgy gondolom sem a rendőrség, sem a bíróság nem folytathat jogszerűen ilyen gyakorlatot.

2012. évi II. törvény
a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről

71. Az idézés és az értesítés

87. § (1) *Akit a szabálysértési hatóság, a bíróság, valamint a helyszíni bírság kiszabására jogosult szerv vagy személy az eljárási cselekményre idéz, köteles megjelenni.*

(7) Ha az idézett személy a megadott időpontban az idézésnek nem tud eleget tenni, minden tőle telhetőt meg kell tennie annak érdekében, hogy mulasztását úgy hozza a hatóság tudomására, hogy az a mulasztás okát még a hatánap előtt megismerje és új hatánapot tűzhessen ki.

VIII.

A Járásbíróság az első tárgyalásról értesítette a rendőrséget (Szabálysértési Hatóságot), melynek képviselője a tárgyaláson nem jelent meg, persze a megjelenése nem is volt kötelező. Így nem derült ki a tárgyalás során sem, hogy a rendőrség mire alapozta azt a megállapítását, hogy a telefon kézben tartása is használatnak minősül.

Ezt már a rendőrségen is kértem a Szabálysértési Hatóságtól, de erre tőlük a 2.-ik határozatban sem kaptam választ, mégcsak nem is reagáltak rá.

A Járásbíróság ezt orvosolhatta volna a Szabálysértési Hatóság képviselőjének megidézéssel a tárgyalásra, de ez érthetetlen ok miatt elmaradt, még kísérlet sem történt rá a Járásbíróságon folyt eljárás több mint 6 hónapja alatt.

Gyakorlatilag a Járásbíróság végezte el a Szabálysértési Hatóság feladatát, állást foglalt a kérdésben, nem pedig a megalapozatlan Szabálysértési Hatósági határozat által fennálló jogsérelmemet orvosolta.

IX.

A Járásbíróság az alap eljárásban hozott végzésében eljárásjogi akadályokra hivatkozik, de az nem szerepel a végzés-ben melyek azok és az sem, hogy azok megszüntetésére a megalapozott döntéshez milyen intézkedések történtek.

X.

A Járásbíróság minden bizonyíték nélkül feltételezi azt, hogy az igazoltatásomkor a telefonomban más előfizető SIM kártyája volt, de ennek bizonyítására még kísérlet sem történt, ez az egyik tárgyaláson sem hangzott el, csak a végzés-ben szerepel.

Miért használnék más nevén lévő SIM kártyát ? Nincs félnivalóm senkitől és semmitől, nem kell bújkálnom senki előtt, soha semmilyen szabálysértési vagy büntetőeljárás sem folyt ellenem. Arra nem adott választ a Járásbíróság, hogy miért tenném ezt, csak feltételezi minden alap és bizonyíték nélkül, mely miatt ezt tisztességtelennek tartom.

Erre a kérdésre sem a perújítási, sem pedig a fellebbezési eljárás során még az említés szintjén sem tértek ki az eljáró bíróságok.

XI.

Az sem szerepel a végzés-ben, hogy nemcsak figyelmeztetést kaptam a Szabálysértési Hatóságtól, hanem 3 büntetőpontot is. Egy figyelmeztetés miatt nem fordulok a Járásbírósághoz, mégha nem is értek vele egyet, de tudomásul veszem.

A teljességhez hozzátartozik, hogy a döntés szóbeli indokolásakor a bírósági titkár csak a figyelmeztetést említette, melynek során közöltem, hogy kaptam 3 büntetőpontot, ezért vagyok ott a Járásbíróságon. Erre azt a választ kaptam, hogy arról majd később kapok értesítést. Közöltem a bírósági titkárral, hogy benne van a Szabálysértési Hatóság márciusban hozott határozatában, mire az eljáró bírósági titkár fellapozta az iratokat és megtalálta benne, ugyanekkor láttam a meglepődést az arcán emiatt.

Úgy jöttem el ezekután a Járásbíróságról, hogy akkor most az eljáró bírósági titkár nem volt tisztában az eljárás tárgyával, köznyelven a „tétjével” ? Sajnos nem és ezen meggyőződésemet alátámasztotta, hogy a végzés-ben sehol sem szerepel a 3 büntetőpont ténye.

Erre a kérdésre sem a perújítási, sem pedig a fellebbezési eljárás során szintén még az említés szintjén sem tértek ki az eljáró bíróságok.

XII.

Az alap Járásbírósági végzésben leírtak szerint a Járásbíróságnak a szabálysértési ügyben jogkérdésben kellett állást foglalnia. Álláspontom szerint ezzel a Járásbíróság túllépte jogalkalmazói hatáskörét, erre egy Járásbíróság nem jogosult.

A Járásbíróság jogot alkalmaz, joggyakorlatot folytat, jogkérdésben történő állásfoglalás a Kúria jogköre, melyet e vonatkozásban a Kúria meg is tett korábban keletkezett, az általam fentebb hivatkozott határozatában.

Sajnálatos módon ezt a jogkérdésben állásfoglalást a Törvényszék sem kifogásolta.

XIII.

A Járásbíróság hivatkozik az Alaptörvényre, miszerint a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezi, illetve a józan ész alapján hoz döntést.

A józan észnek ellentmond az, hogy a rendelkezésre álló tárgyi bizonyítékokat nem veszi figyelembe, a Kúria jogértelmezését szintúgy nem, helyette a legalsóbb szintű Járásbíróság pedig jogszabályértelmezést végez, mely teljes mértékben ellentétes a legfelsőbb szintű bírói szerv által korábban kinyilvánítottakkal.

Ezek külön-külön is ellentétesek az Alaptörvénnyel, az abban megfogalmazott tisztességes eljárás követelményével.

XIV.

A bírósági eljárás során indítványoztam jogegységi eljárás kezdeményezését, amennyiben a Járásbíróság a Kúria határozatával szembeni álláspontra helyezkedne.

Ezt a Járásbíróság elutasította arra hivatkozva, hogy nem fordulhat közvetlenül a Kúriához. Ettől függetlenül semmi nem tiltja, hogy a jogbizonytalanságot észlelő bírósági titkár ezt a tényt jelezze a „szolgálati út” betartásával a Járásbíróság Elnökének, aki ezáltal megtehetné volna a szükséges további lépéseket, de ez nem történt meg. Erre egyértelmű és világos rendelkezéseket tartalmaz a 2011. évi CLXI. törvény 26. §. (3), (4) és (5) bekezdése

2011. évi CLXI. törvény a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról

25. § A Kúria az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésében meghatározott feladatának ellátása körében jogegységi határozatokat hoz, joggyakorlat-elemzést folytat jogerős vagy véglegessé vált határozattal befejezett ügyekben, valamint elvi bírósági határozatokat és elvi bírósági döntéseket tesz közzé.

26. § (1) Ha az ítéltábla, a törvényszék, a közigazgatási és munkaügyi bíróság vagy a járásbíróság tanácsa, illetve egyesbírája valamely elvi kérdésben határozott és a határozata jogerőre emelkedett vagy véglegessé vált, köteles az elvi jelentőségű határozatot a bíróság elnökének bemutatni.

(3) Ha a bíróság elnöke, az ítéltábla vagy a törvényszék kollégiumvezetője, illetve a közigazgatási és munkaügyi regionális kollégium kollégiumvezetője az (1) bekezdés szerinti határozatból, a bíróság által elintéztett ügyekből, a bíróságokon lefolytatott vizsgálat alkalmával vagy más módon arról szerzett tudomást, hogy a vezetése vagy a felügyelete alatt álló, illetve a közigazgatási és munkaügyi regionális kollégiumhoz tartozó bíróságon elvi jelentőségű döntés született, elvi kérdésben ellentétes gyakorlat alakult ki vagy ellentétes elvi alapokon nyugvó jogerős vagy véglegessé vált határozatokat hoztak, erről köteles a magasabb szintű bíróság elnökét - a határozatok és a szükséghez képest az egyéb iratok felterjesztésével - tájékoztatni.

(4) A közigazgatási és munkaügyi ügyekben a (3) bekezdés szerinti kötelezettségének teljesítése során a törvényszék elnöke, kollégiumvezetője, valamint a közigazgatási és munkaügyi regionális kollégium kollégiumvezetője a Kúria elnökét tájékoztatja.

(5) A (3) és (4) bekezdés szerinti tájékoztatás előtt a törvényszék és az ítéltábla elnöke, valamint kollégiumvezetője, továbbá a közigazgatási és munkaügyi regionális kollégium kollégiumvezetője kikérheti az elvi kérdés tárgya szerint érintett kollégium, illetve közigazgatási és munkaügyi regionális kollégium bírúinak véleményét.

10. A jogegységi indítvány

32. § (1) Jogegységi eljárásnak van helye, ha

a) a joggyakorlat továbbfejlesztése vagy az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében elvi kérdésben jogegységi határozat meghozatala, korábban meghozott jogegységi határozat megváltoztatása vagy hatályon kívül helyezése szükséges, vagy

b) a Kúria valamely ítélkező tanácsa jogkérdésben el kíván térni a Kúria másik ítélkező tanácsának elvi bírósági határozatként közzétett határozatától vagy közzétett elvi bírósági döntéstől.

Fentiek alapján a Járásbíróság elutasítása abban helytálló, hogy közvetlenül nem fordulhat a Kúriához, de – a hierarchikus szervezeti felépítést figyelembe véve – az iratokat felterjesztve a Járásbíróság Elnökének, majd a Törvényszék Elnökén keresztül jogszerűen indítványozható lett volna a Kúria Elnökénél a jogegységi eljárás.

A perújítási kérelem elbírálása során a Zalaegerszegi Járásbíróság 5.Szpi.5281/2019/2. számú végzése megállapítja, hogy a jogegységi eljárásra nem került és nem kerül sor, de azt nem indokolja meg, hogy ezt miért utasítja el. Téves a Járásbíróság azon megállapítása (7.-ik bekezdés 3.-ik mondat), hogy a jogegységi döntés új bizonyíték lehetne. Egy jogegységi eljárás során meghozott döntés iránymutatás az alsóbb szintű bíróságok számára, nem pedig felelősséget megalapozó vagy kizáró bizonyíték.

Ezen jogegységi eljárás kezdeményezésének elmaradására a Törvényszék végzése semmilyen választ nem adott, illetve azt a Törvényszék is elmulasztotta kezdeményezni.

XV.

A jogorvoslat lényege, hogy az erre kijelölt fórum (esetemben a Járásbíróság, majd a Törvényszék) valóban képes legyen a jogsérelem orvoslására, önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása nem elegendő.

Esetemben ez eddig egyik bírói fórumon sem történt meg, mindegyik szinten formális jogorvoslattá degradálták a bírói utat, így ez nem felel meg a hatékony jogvédelem követelményének. A bírósági eljárások során érdemben nem vizsgálták meg indítványaimat, azokról az elbírálás során jogszerűtlenül érdemben említést sem tesznek, így az eljárások során nem történt valódi és tényleges jogvédelem, mely a tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való jogom sérelméhez vezetett.

XVI.

Amikor 2019. decemberében egyidőben perújítást kezdeményeztem a Járásbíróságon és alkotmányjogi panaszt nyújtottam be az Alkotmánybíróság felé, akkori panaszomat az Alkotmánybíróság visszautasította. Ennek oka az volt, hogy a Járásbíróság arról tájékoztatta az Alkotmánybíróságot, hogy a perújítási eljárás folyamatban van, mely esetben az Alkotmánybíróság jogszerűen utasított el.

Erről végzést kaptam az Alkotmánybíróságtól IV/1990-2/2019. szám alatt.

Utólag azonban kiderült, hogy ez tényszerűen nem volt igaz, nem folyt perújítási eljárás.

Perújítási kérelmemet bármely eljárási cselekmény végzése nélkül elutasították.

Álláspontom szerint az eljárási cselekmény valamilyen cél elérésére alkalmas cselekedetek megállapított sorrendje.

Esetemben ez a Járásbíróság és az eljárás alá vont személy kölcsönös tevékenységi kapcsolata kellett volna legyen, a hatósági aktus keletkezésének és végrehajtásának folyamatában.

Ilyen azonban nem történt, nem volt valós eljárás, a perújítási kérelmem bármely eljárási cselekmény végzése nélkül elutasításra került.

Az lett volna a szabályos, ha a Járásbíróság végzéssel határoz a perújítási eljárás megindításáról, de ilyen nem történt, csak a kérelmem elbírálása.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Igen.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Jogi képviselő nélkül, magam járok el.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Személyes adataim közzétételéhez nem járulok hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

Mellékletek:

- Szabálysértési Hatóság (Rendőrség) 20801/144-2/2019.szabs. számú Határozata
- Szabálysértési Hatóság (Rendőrség) 20801/144-6/2019.szabs. számú Határozata
- Kifogás a Szabálysértési Hatóság Határozata ellen (2019. március 19.)
- A 2019. október 10. napján tartott tárgyalás előtti beadványom (2019. október 7.)
- Zalaegerszegi Járásbíróság 30.Szk.1316/2019/10. számú tárgyaláson kézbesített Végzése (indokolás nélkül)
- Zalaegerszegi Járásbíróság 30.Szk.1316/2019/10. számú postai úton kézbesített Végzése (részletes indokolással)
- Alkotmánybíróság IV/1990-2/2019. számú alkotmányjogi panaszt elutasító Végzése (2019. december 17.)
- Perújítási kérelem a Zalaegerszegi Járásbíróság 30.Szk.1316/2019/10. Végzése tárgyában
- Zalaegerszegi Járásbíróság 5.Szpi.5281/2019/2. számú perújítást elutasító Végzése
- Fellebbezés a Zalaegerszegi Járásbíróság 5.Szpi.5281/2019/2. számú perújítást elutasító Végzése ellen
- Zalaegerszegi Törvényszék Szpif.2/2020/3. számú fellebbezést elutasító Végzése
- Zalaegerszegi Törvényszék Szpif.2/2020/3. számú fellebbezést elutasító Végzése végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelem
- Kúria Kfv. 37.034/2012/4. számú Közigazgatási ügyben hozott határozata
- Kúria 2/2017. (IX. 13.) PK vélemény
- Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

 2020. július 10.

Tisztelettel:

